

FONS ANTONI NICOLAU (1858-1933)
FITXA DE DESCRIPCIÓ DEL FONS

1. Àrea d'identificació

1.1. Codi de referència

CAT CEDOC 3.3

1.2. Nivell de descripció

Fons

1.3. Títol

Fons Antoni Nicolau

1.4. Data/es

(1858-1933)

1.5. Volum i suport

1 capsa

2. Àrea de context

2.1. Nom del/s productor/s

Antoni Nicolau i Parera (Barcelona 1858-1933)

2.2. Història del/s productor/s

Antoni Nicolau (Barcelona 1858-1933) estudià piano amb el mestre Joan Baptista Pujol i composició amb Gabriel Balart. Posteriorment amplià estudis al Conservatori de París, on visqué durant un període de vuit anys. A Barcelona ocupà els càrrecs de director de la Societat Catalana de Concerts i de l'Escola Municipal de Música de Barcelona del 1896 al 1930. Fou mestre de composició al Conservatori Superior de Música del Liceu i el 1900 dirigí per primera vegada les nou simfonies de Beethoven.

La seva obra de creació inclou dues vessants ben determinades: la de la música simfònica i operística, i la música coral. D'aquesta última destaquen les composicions: *La mort de l'escolà*, *Entre flors*, *Divendres Sant*, *Cançó del pelegrí*, *Salve montserratina*, *Cançó de la moreneta* i *Cançó dels escolans*. Pel que fa referència a la música simfònica, és autor de la simfonia *Athalia* (1876), estrenada al Liceu amb un gran èxit, i dels poemes simfònics: *Le triomphe de Vénus*, estrenat a París el 1882; *Spes*, escrit per ser estrenat en la inauguració de l'Exposició Internacional de Boston, i la llegenda bretona *Henora*. Escriví també l'escena dramàtica *La tempestad* (1877), l'òpera *Constanza* (1878), estrenada al Liceu de Barcelona, l'òpera còmica *Un raptó* (1887) i la sarsuela dramàtica *Corazón de fuego* (1895), que s'estrenà al teatre Nove dades de Barcelona. Nicolau ha estat un dels forjadors de l'escola coral catalana moderna.

2.3. Història arxivística

Es desconeix la història arxivística del fons abans de l'ingrés a l'Arxiu del Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

2.4. Dades sobre l'ingrés

Es desconeix el moment, la procedència i les circumstàncies d'ingrés del fons a l'Arxiu del Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

3. Àrea de contingut i estructura

3.1. Abast i contingut

El fons consta de 14 partitures, de les quals només 4 són del mestre Nicolau: els poemes simfònics *Spes* (obra de la qual hi ha la partitura general i una reducció per a veus i piano), *El triomf de Venus* i la llegenda bretona *Henora*; i també una obra religiosa: *Sequentia Domine Resurrectionis*.

La resta de partitures són cançons majoritàriament de Joan Codina i Vallhonrat, però també d'Anastasi Niubó, Palmira Jaquetti i Rafel Borràs Solé.

Totes les obres estan completes excepte la partitura general del poema simfònic *Spes*.

3.2. Sistema d'organització

El Fons Antoni Nicolau ha quedat organitzat en 1 capsa d'arxiu seguint una ordenació numèrica, tot donant com a resultat un inventari amb registres numèrics.

4. Àrea de condicions d'accés i ús

4.1. Condicions d'accés

Accés lliure.

4.2. Condicions de reproducció

Se'n podran reproduir totes les obres que siguin de domini públic o estiguin exhaurides. La reproducció de les obres que no pertanyin al domini públic, només serà possible per a ús privat del sol·licitant i exclusivament amb fins d'investigació, tot respectant la legislació vigent de la Llei de la propietat intel·lectual.

4.3. Llengües i escriptures dels documents

Castellà i català.

4.4. Característiques físiques i requeriments del sistema

4.5. Instruments de descripció

5. Àrea de documentació relacionada

5.3. Documentació relacionada (RE)

Es conserven obres d'Antoni Nicolau a la Biblioteca de Catalunya.

7. Àrea de control de la descripció

7.1. Autoria i data/es (OB)

Descripció realitzada per Maria Ferré el 14 de març de 2013.

7.2. Fonts (OB)

Diccionario de la música española e hispanoamericana. Vol. 7 [Madrid]: Sociedad General de Autores y Editores, cop. 2000
ISBN 84-8048-310-5

Gran enciclopèdia catalana. Vol. 10, Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1977.
ISBN 84-85194-03-9

GRASSOT I RADRESA, Marta. "Una aproximació a la descripció dels fons musicals a través de la NODAC. Una proposta de descripció a partir de l'experiència en el tractament dels fons musicals del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí". *Lligall. Revista Catalana d'Arxivística* (2008), núm. 28, p. 61-93.

7.3. Regles o convencions (OP)

Norma de Descripció Arxivística de Catalunya (NODAC). Barcelona: Generalitat de Catalunya: Departament de Cultura: Subdirecció General d'Arxius i Associació d'Arxivers de Catalunya, 2006.